

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci navrhovateľa: **J. V.**, bytom P., H., právne zastúpeného JUDr. F. K., advokátom, so sídlom v P., Ul. H., proti odporcovi : **Obvodný pozemkový úrad v Prešove**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 17. marca 2008, č. OPÚ-2008/00319-8/ŠV, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.10.2008, č. k 3Sp 44/2008-8 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.10.2008, č. k 3Sp 44/2008-8, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 17.03.2008, č. OPÚ-2008/00319-8/ŠV. Týmto rozhodnutím odporca o návrhu navrhovateľa podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) rozhodol tak, že navrhovateľ nespĺňa podmienky uvedené v § 3 ods. 1 zákona na vrátenie vlastníctva k pozemku alebo priznanie práva na náhradu za

pozemky mpč. X. vo výmere 651 m², mpč. X. vo výmere 896 m² z pozemkovoknižnej vložky č. X., v katastrálnom území N. Š. z dôvodu, že pozemky neprešli na štát alebo na inú právnickú osobu niektorým zo spôsobov ako sú ustanovené v § 3.

Rozhodnutie odôvodnil odporca tým, že dňa 30.12.2004 mu bola doručená žiadosť navrhovateľa, ktorou si uplatnil právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zákona na nehnuteľnosti uvedené vo výroku rozhodnutia ako oprávnená osoba podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona. Poukázal na to, že navrhovateľ v žiadosti uviedol, že pozemky prešli na inú právnickú osobu O., š. p. na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia MsNV v Prešove, odboru výstavby a územného plánovania zo dňa 10.10.1989 č. 345/1989-PV a reštitučný nárok si uplatnil podľa § 3 ods. 1 písm. m/ , podľa ktorého sa oprávneným osobám navráti vlastníctvo k pozemkom, ktoré prešli na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady. Odporca ďalej uviedol, že podľa údajov navrhovateľa v žiadosti pozemky prešli na inú právnickú osobu O., š. p. na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia MsNV v Prešove, odboru výstavby a územného plánovania zo dňa 10.10.1989 č. 345/1989-PV a reštitučný nárok bol uplatnený podľa § 3 ods. 1 písm. m/, ktoré odporca citoval. Uviedol, že navrhovateľ reštitučný nárok uplatnil titulom pôvodného pozemnoknižného vlastníka, ktorým bol jeho otec ako podielový spoluvlastník so svojim bratom A., ale obidve parcely č. X. a X. od nepamäti užíval iba jeho otec. Tvrdil, že nebol účastníkom vyvlastňovacieho konania ani mu nebola vyplatená finančná náhrada za vyvlastnené nehnuteľnosti. Odporca poukázal na to, že v konaní aplikoval ustanovenie § 19 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a vyzval účastníka konania na odstránenie nedostatkov konania výzvou zo dňa 30.05.2005, kde vyšpecifikoval, ktoré listiny je potrebné doložiť s tým, že ak nedostatky podania nebudú odstránené, konanie zastaví. Rozhodol o prerušení konania na dobu 90 dní od doručenia rozhodnutia o prerušení konania, pričom výzva na odstránenie nedostatkov podania aj rozhodnutie o prerušení konania bolo doručené zásielkou do vlastných rúk dňa 03.06.2005. Odporca poukázal na to, že podanie bolo doplnené dňa 15.07.2005 a obsah doplnenia. Z predložených listín mal odporca preukázané, že žiadateľ – navrhovateľ J. V. na základe uznesenia Štátneho notárstva v Prešove sp. zn. D 1326/61, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17.12.1961, nadobudol vlastnícke právo okrem iných nehnuteľností aj k pozemkom parcelných čísel X. a X. z pozemnoknižnej vložky č. X.kat. ú. N. Š. v podiele 1/2 a v čase vyvlastnenia v roku 1989 bol teda vlastníkom predmetných pozemkov v podiele 1/2. Vo vyvlastňovacom rozhodnutí sa uvádzali ako vlastníci pozemkov vyššie citovaných v 1/2 J.V. a nebohý A. V. a rozhodnutie sa doručovalo J. V. Odporca dôvodil ďalej tým, že

z vyvlastňovacieho rozhodnutia vyplýva, že náhrada za vyvlastnené nehnuteľnosti je splatná po právoplatnosti rozhodnutia a možno ju vyplatiť priamo. Ak náhradu nebolo možné vyplatiť priamo, bolo potrebné ju zložiť na Štátnom notárstve v Prešove a vyvlastňovacie rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 07.11.1989. Odporca dôvodil aj tým, že požiadal Mesto Prešov o stanovisko, či bolo vyvlastňovacie rozhodnutie č. Výst.: 345/1989-Pv doručené žiadateľovi a z odpovede zo dňa 05.03.2008 vyplýva, že v archívnych materiáloch Mesta Prešov sa dôkaz o doručení predmetného vyvlastňovacieho rozhodnutia J. V. nenachádza.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že odporca ako dôkaz v konaní požiadal Okresný súd Prešov o stanovisko, či v súvislosti s vyvlastňovacím rozhodnutím, ktoré bolo citované, boli vložené finančné prostriedky pre J. V. Okresný súd Prešov v liste zo dňa 16.10.2007 uviedol, že pod č. NsnA 10/90 sa viedlo konanie o prijatie do notárskej úschovy 130,20 Kčs pre J. V. za vyvlastnenie pozemku z PKV č. X., parcela X. v súvislosti s rozhodnutím MsNV v Prešove č. 345/1989/Pv a suma bola nevyžiadaná a prepadla v prospech štátu. V prospech J. V. boli ešte vložené finančné prostriedky od O., v sume 179,20 Kčs za nehnuteľnosť zapísanú v PKV č. X., kat. ú. N. Š., NsnA 27/90 a tento spis sa v archíve nenachádza. Nemohol pre nedostatočné doloženie podkladov posúdiť oprávnenosť nároku po pozemnoknižnom vlastníkovi v podiele ½ nebohom A. V., ktorý bol preukázateľne podielovým spoluvlastníkom pozemkov a reštitučný nárok na jeho podiel si mohli uplatniť v zákonnej lehote oprávnené osoby podľa § 2 zákona a navrhovateľ žiadnymi listinami nepreukázal, že je oprávnenou osobou po A. V.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že navrhovateľovi ako vlastníkovi nehnuteľností parcelných čísel X. a X. kat. ú. N. Š. boli časti pozemkov zapísaných v pozemnoknižnej vložke X., mpč. X. a X. vyvlastnené tak, ako je to uvedené vo vyvlastňovacom rozhodnutí a za pozemok mpč. X. bola priznaná finančná náhrada 260,40 Kčs a za pozemok mpč. X. náhrada 358,40 Kčs. Pretože finančnú náhradu nebolo možné vyplatiť priamo, bola zložená na Štátnom notárstve v Prešove tak, ako je uvedené v rozhodnutí a vyvlastniteľ splnil svoj dlh zložením náhrady do depozitu. Na základe uvedeného mal odporca za preukázané, že navrhovateľ nie je oprávnenou osobou podľa § 2 zákona, pretože k prechodu vlastníckeho práva došlo v dôsledku vyvlastnenia za náhradu a náhrada bol založená do notárskej úschovy Štátneho notárstva v Prešove.

Krajský súd nepriznal účastníkom náhradu trov konania.

Proti rozsudku navrhovateľ podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uviedol, že nesúhlasí s názorom krajského súdu, že v súlade s ustanovením § 111 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. došlo k vyplateniu finančnej náhrady za uplatnenie zložením do notárskej úschovy.

Pokiaľ organizácia v prejednávanej veci O. P. tak, ako to vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku, plnila do notárskej úschovy, nepostupovala správne a takýmto spôsobom si iba zjednodušila a doslovne uľahčila plnenie svojej povinnosti.

Je nesporné, že tak v mojom prípade pri vyvlastnení, ako aj paušálne vo všetkých vyvlastneniach, ktoré uskutočňovali v našom štáte pred rokom 1989, vyvlastňované osoby odmietali a neprevzali finančnú náhradu za vyvlastnenie iba z jediného a prozaického dôvodu, a to z dôvodu hlbokého nesúhlasu a odporu s vyvlastnením.

Mám teda za to, že vyvlastnenie, ku ktorému došlo rozhodnutím žalovaného, bolo uskutočnené proti vôli vlastníka pozemkov a zloženie plnenia za vyvlastnenie do notárskej úschovy a hlavne moje odmietnutie takéhoto plnenia na vzdor proti samotnému vyvlastneniu, je potrebné v zmysle zákona č. 503/2003 Z. z. považovať za reštitučný nárok podľa § 3 ods. 1 písm. m/, t. j. pokiaľ prešiel majetok na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady, takýto majetok sa oprávneným osobám navráti.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14.05.2009 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že zo žiadosti navrhovateľa zo dňa 28.12.2004, odporcovi došlým 30.12.2004, vyplýva, že navrhovateľ si uplatnil nárok na navrátenie vlastníctva podľa zákona č. 503/2003 Z. z. z dôvodov tak, ako sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia odporcu. Navrhovateľ uviedol, že reštitučný titul si uplatňuje podľa § 3 písm. m/, podľa ktorého oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady. Zo žiadosti tiež vyplýva (citácia): „Aj keď v pozemnoknižnej zápisnici spolu s mojím nebohým otcom j vedený aj nebohý A. V., ktorý bol bratom môjho otca, tento bol zapísaný ako spoluvlastník iba formálne, pretože na základe reálnej delby obidve parcely mpč. X. a X. od nepamäti využíval výlučne môj nebohý otec J. V.“ Ďalej uviedol, že ako oprávnená osoba nebol prítomný ako účastník vyvlastňovacieho konania a nebola mu vyplatená ani náhrada za vyvlastňovacie konanie a takýmto postupom správny orgán ho ako univerzálneho dediča poškodil na jeho vlastníckych právach, čo je dôvodom reštitúcie.

Z pripojenej kópie rozhodnutia bývalého MsNV v Prešove, odboru výstavby a územného plánovania zo dňa 10.10.1989 č. Výst. 345/989-Pv, ktoré nadobudlo právoplatnosť 07.11.1989 vyplýva, že odbor výstavby a územného plánovania MsNV v Prešove na návrh O., š. p. vyvlastnil nehnuteľnosti, pozemky v kat. ú. N. Š. pre účely výstavby skladu O. a okrem iných bola vyvlastnená pod bodom 16 časť pozemku vedeného v PKV č. X. ako mpč. X. o výmere 651 m², ktorý je zapísaný v 1/2 na J. V. a v 1/2 na nebohého A. V., náhrada za pozemok 260,40 Kčs a pod bodom 18 časť pozemku vedeného v PKV č. X. ako mpč. X. o výmere 896 m², ktorý je zapísaný v 1/2 na J. V. a v 1/2 na nebohého A. V., náhrada za pozemok v sume 358,40 Kčs. Z výroku citovaného rozhodnutia súčasne vyplýva, že náhrada za vyvlastnené nehnuteľnosti je splatná po právoplatnosti rozhodnutia o možnosti vyplatiť podľa preukázaného vlastníctva priamo. Ak náhradu nie je možné vyplatiť týmto spôsobom, treba ju zložiť na Štátnom notárstve v Prešove podľa § 111 ods. 3 Stavebného zákona a vyplatenie náhrady zabezpečí O., š. p.

V pozemnoknižnej vložke č. X. kat. ú. N. Š. pod rad. Č. 10 bola zapísaná parcela č. X. – roľa D. vo výmere 1720 m² a pod rad č. 14, parcela č. X. – roľa D. vo výmere 2231 m² pod B1 v 1/2 ako vlastníctva J. V. (žena M., rod. R.) a pod B2 A. V. (žena A., rod. F.) v 1/2. Z uznesenia bývalého Štátneho notárstva v Prešove zo dňa 28.11.1961 sp. zn. D 1326/61 vo veci prejednávania dedičstva po J. V., ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.12.1961 vyplýva,

že nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým bol uplatnený reštitučný nárok, nadobudol J. V., žena A. rod. P.

Z listu Okresného súdu Prešov zo dňa 16.10.2007 vyplýva, že pod č. NsnA 28/90 sa viedlo konanie o prijatie do úschovy 130,20 Kčs pre J. V., bytom P., H. za vyvlastnenie pozemku vo vložke č. X., parcela č. X., rozhodnutie MsNV, odboru výstavu a ÚP v Prešove č. 345/1989-Pv zo dňa 10.10.1989. Suma ako nevyžiadaná prepadla v prospech štátu. V prospech J. V., P., H. boli ešte vložené finančné prostriedky od O., v sume 170,20 Kčs za vyvlastnenú nehnuteľnosť vo vložke č. X. kat. ú. N. Š. pod č. NsnA 27/90 s tým, že tento spis sa v archíve nenachádza.

Predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo posúdenie reštitučného nároku navrhovateľky na navrátenie vlastníctva k žiadanému pozemku v intenciách ustanovení reštitučného zákona.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného správneho orgánu na základe opravného prostriedku navrhovateľky na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktorým jej správny orgán nepriznal navrátenie vlastníctva a ani náhradu k žiadanému pozemku v zmysle ustanovení reštitučného zákona, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ až t/ , ods. 2 reštitučného zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku

a/ výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí veci alebo zhabaní veci v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa skorších predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov,

b/ odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme,

c/ postupu podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo podľa § 287a zákona č. 87/1950 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 67/1952 Zb. ,

d/ odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1948 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposorátov a podobných právnych útvarov,

e/ vyhlásenia zmluvy o postúpení pohľadávok pre prípad vyst'ahovania (tzv. renunciačné vyhlásenie),

f/ toho, že občan zdržiavajúci sa v cudzine nehnuteľnosť zanechal na území Slovenskej republiky alebo ktorého majetok prešiel na štát podľa zákona č. 183/1950 Zb. o majetku zanechanom na území Československej republiky osobami, ktoré optovali pre Zväz sovietskych socialistických republík a presídlili na jeho územie,

g/ zmluvy o darovaní nehnuteľnosti uzavretej darcom v tiesni,

h/ družobného konania uskutočneného na úhradu pohľadávku štátu,

i/ súdneho rozhodnutia, ktorým sa vyhlásila za neplatnú zmluva o prevode majetku, ktorou občan pred odchodom do cudziny previedol vec na iného, ak dôvodom neplatnosti bolo opustenie republiky, prípadne uznanie takejto zmluvy účastníkmi za neplatnú; v takom prípade je oprávnenou osobou nadobúdateľ podľa uvedenej zmluvy, a to aj ak táto nenadobudla účinnosť,

j/ kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok,

k/ vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,

m/ vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,

n/ znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady,

o/ prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu,

p/ politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody,

q/ odovzdania do vlastníctva družstva podľa osobitných predpisov,

r/ prikázania do užívania právnickej osoby na základe zákona č. 55/1947 Zb. o pomoci roľníkom pri uskutočňovaní poľnohospodárskeho výrobného plánu alebo vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby,

s/ prevodu na štát spoločne užívaných singulárnych lesov a lesných družstiev, ak členmi družstva boli aj fyzické osoby, na prevzatie tohto majetku sa použijú osobitné predpisy.

Obdobne sa postupuje aj v prípadoch, keď fyzickej osobe vznikol nárok na vyňatie pozemkov z konfiškácie podľa osobitných predpisov. Za osoby, ktorým vznikol nárok na vyňatie pozemkov z konfiškácie podľa osobitných predpisov, treba považovať aj občanov Slovenskej republiky, ktorí majú trvalý pobyt na jej území a ktorým bolo odňaté vlastnícke právo k pozemkom a neboli odsúdení podľa osobitných predpisov. Ak tieto pozemky boli už pred rozhodujúcim obdobím pridelené v rámci predpisov o pozemkových reformách, rieši sa nárok týchto oprávnených osôb podľa § 7, ak došlo k odňatiu prídeltu postupom uvedených v ods. 1.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3, 5 reštitučného zákona, právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok, a zároveň preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne. Rozhodnutie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 vydá obvodný pozemkový úrad. Na konanie podľa ods. 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Proti rozhodnutiu obvodného pozemkového úradu podľa ods. 2. a 4 možno podať opravný prostriedok na súde.

Predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať podľa reštitučného zákona bolo, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade v zmysle § 5 ods. 1 uvedeného zákona a súčasne preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 2 ods. 1, 2 tohto zákona, ako aj že žiadané nehnuteľnosti prešli v zákonnej dobe (od 25.05.1948 do 01.01.1990) na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku skutočností taxatívne ustanovených v § 3 ods. 1, 2, 3 reštitučného zákona, právo na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady si oprávnená osoba uplatnila v lehote ustanovenie v § 5 ods. 1 označeného zákona (do 31.12.2004) a žiadané pozemky ku dňu odňatia mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 1 tohto zákona ako aj, že žiadané nehnuteľnosti boli vydané podľa zákona o pôde (zákon č. 229/1991 Zb.).

Na konanie o nárokoch oprávnených osôb v zmysle zákona o pôde sú príslušné pozemkové úrady podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona v spojení s § 5 ods. 5 zákona č.

330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v platnom znení.

Pre konanie pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na úhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 reštitučného zákona platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok) podľa § 5 ods. 3 reštitučného zákona.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie (§ 32 Správneho poriadku).

Správny orgán v danej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav, a preto jeho právny názor bol skutkovo a právne správny, z ktorých dôvodov boli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie jeho rozhodnutia súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

Odvolaací súd zhodne so súdom prvého stupňa uvádza, že zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v znení účinnom ku dňu vydania citovaného vyvlastňovacieho rozhodnutia v ustanovení § 111 upravoval náhradu za vyvlastnenie. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia – ak v priebehu vyvlastňovacieho konania medzi doterajším vlastníkom, prípadne iným oprávneným a tými, ktorým na vyvlastňovanom pozemku alebo stavbe väzia práva zanikajúce vyvlastnením, nedôjde k dohode o rozdelení náhrady, zloží sa náhrada na štátnom notárstve.

Zákon č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom (Notársky zákon) v znení účinnom ku dňu právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia v ustanovení § 66 a § 78 upravoval konanie o úschovách, pričom podľa § 66 ods. 1 - štátne

notárstvo prijíma do úschovy peniaze a iné hnutelné veci, ktoré sa hodia na úschovu, ak podľa vyhlásenia zložiteľa sa do úschovy skladajú za účelom splnenia dlhu alebo jeho zabezpečenia.

Podľa § 70 – ak je na štátnom notárstve zložená náhrada za vyvlastnený majetok, štátne notárstvo vydá zloženú sumu oprávneným, ak možno ich uplatňované nároky zo zloženej sumy uspokojiť alebo ak došlo medzi nimi k dohode o rozvrhu; inak štátne notárstvo vydá zloženú sumu oprávneným podľa právoplatného rozhodnutia súdu o rozvrhu.

Z administratívneho spisu odporcu vyplýva, že k dohode o rozdelení náhrady nemohlo dôjsť, lebo A. V. bol v čase vyvlastňovania nebohý a jeho dedičia neboli známi.

Aj odvolací súd zastáva názor, že ak si teda navrhovateľ v žiadosti uplatnil reštitučný nárok v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady, z vykonaného dokazovania odporcom jednoznačne vyplýva, že takýto reštitučný titul u navrhovateľa splnení nie je. Navrhovateľ v opravnom prostriedku namieta, že pri vyvlastňovaní bol v tiesni a že nemohol sa ako vlastník zákonným spôsobom brániť, vyvolalo to u neho stav tiesne ekonomickej, sociálnej a zdravotnej a že takýto stav deformoval jeho vôľu tak, že ho prinútil k jedinému postoju a urobeniu právneho úkonu, ktorý by inak nikdy nebol urobil a to neprijatiu finančnej náhrady za vyvlastnenie.

Odvolací súd považoval tvrdenie navrhovateľa, že ak finančné prostriedky neprijal, je dôvodom na priznanie reštitučného nároku, za právne bezvýznamné.

Vzhľadom na horeuvedené odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom rozhodnutie správneho orgánu potvrdil, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 246c ods. 1 veta prvá a § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že účastníkom nepriznal právo na ich náhradu v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p., § 246 ods. 1 veta prvá O.s.p.

v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. (navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporca nemá nárok na náhradu trov konania).

P o u č e n i e: **Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.**

V Bratislave 14.05.2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Zuzana Katuščáková